

Tuần Báo Vô Vi

8 tháng 5 năm 2016

Số 289

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao phải thực hành tự cứu ?
2. Vui hành trong thanh tịnh là hành làm sao ?
3. Thâm tình phát triển giữa Trời và Đất nằm ở đâu ?
4. Tình thương sống động có nhiệm vụ gì ?
5. Tất cả đều do tâm tạo thành là tại sao ?
6. Duyên lành do đâu mà có ?
7. Qua cơn điều luyện sẽ được kết quả gì ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 18/07/98 6 : 20 AM 1) Hỏi: Tại sao phải thực hành tự cứu ? Đáp: Thừa không có thực hành thì không tiến, không tu trong thực hành thì sẽ không có kết quả, tu sửa trong thực hành mới thật là tu. Tu theo như làm kiểu, chết thác ra ma, trí ý không phát triển, tội tình vẫn cuu mang. Kệ : Ước mong tiến tới thiên đàng tịnh Khó thức khó tu lại khó minh Tự giải tình đời nay được độ Thâm sâu chơn pháp lại càng minh.	Atlantic city, 19/07/98 4 : 45 AM 2) Hỏi: Vui hành trong thanh tịnh là hành làm sao ? Đáp: Thừa vui hành trong thanh tịnh là đạt được một tập quán tốt, biết được sự nhìn thấy nghe nói đều do đáng toàn năng ân ban. Biết được điều này thì lúc nào cũng an yên tự tại, tu để quy về một mối sáng suốt và thanh tịnh. Kệ : Tâm giao cảm thức điều lành tiến Chẳng có lo âu chẳng có phiền Đời đạo song hành không cực nhọc Tình thương đạo đức thức triển miên.
Atlantic city, 20/07/98 6 :25 AM 3) Hỏi: Thâm tình phát triển giữa Trời và Đất nằm ở đâu ? Đáp: Thừa thâm tình phát triển giữa Trời và Đất nằm ở trung tâm bộ đầu, diễn tâm cảm thức thanh nhẹ và hóa giải nghiệp lực của nội tâm. Kệ : Trung tâm phát triển tự mừng thầm Quý mến trung ương tự phát tâm Thanh tịnh trong lòng không ý dục Bền lâu thực hiện tự xuyên tâm.	Atlantic city, 21/07/98 6 : 15 AM 4) Hỏi: Tình thương sống động có nhiệm vụ gì ? Đáp: Thừa tình thương sống động lúc nào cũng cảm động lòng người, hiểu được giá trị của tình thương thì không bao giờ xa lìa, xác xa nhưng tâm không xa. Kệ : Sờ sờ trước mắt tự phân qua Nhớ nhớ thương thương lại thật tha Quý mến thâm tình không ghét bỏ Cùng chung xây dựng chẳng còn xa.
Atlantic city, 22/07/98 5 : 40 AM 5) Hỏi: Tất cả đều do tâm tạo thành là tại sao ? Đáp: Thừa tâm là sự sáng suốt lớn rộng tùy theo sự dẫn thân của hành giả, gieo nhân lành sự sáng suốt sẽ được bình tâm và ổn định hơn. Kệ : Quy nguyên giềng mối chẳng còn hờn Sửa tiên tâm linh lại biết ơn Luyện tiếc thâm tình trong đạo pháp Về nơi thanh nhẹ tự quy hườn.	Atlantic city, 23/07/98 5 : 15 AM 6) Hỏi: Duyên lành do đâu mà có ? Đáp: Thừa duyên lành do sự thành tâm của mọi người đóng góp sẽ hình thành, trong bất ngờ và không suy tính. Kệ : Tự nhiên thanh nhẹ lại hình thành Phá chấp giải mê tự tiến thân Phật Pháp tràn đầy duyên tận độ Từ bi rộng mở tự minh phân.
Atlantic city, 24/07/98 6 :40 AM 7) Hỏi: Qua cơn điều luyện sẽ được kết quả gì ? Đáp: Thừa qua cơn thực hành pháp môn điều luyện cho tâm thân có trật tự và đến sự thanh nhẹ kiên thức tự nhiên và hồn nhiên, vui trong thanh tịnh. Kệ : Thực hành tự cảm tự thông minh Cảm thức nhơn gian cuộc tiến trình Học dũng thực hành trong chất phác Thành tâm tu luyện tự minh minh.	

MẪU ÁI 5

*“Ở đời sướng khổ đi đôi
Tình thương cha mẹ đắp bồi tâm con
Địa cầu tối sáng vẫn tròn
Tình thương con mẹ vẫn còn muôn năm.”*

Đi đâu mới có thể tránh khỏi vòng từ điển thiêng liêng của người mẹ? Nó luôn luôn ôm ấp trong tâm hồn của nó và được nhắc nhở hằng ngày bởi những thiện cảm giao duyên ở bên ngoài. Mẹ là cao quý, mẹ là tình thương.

*“Thiên Đàng giáo hóa tình thương
Quan Âm từ điển rọi đường tiến tu
Giúp cho hiền mẫu thoát mù
Tình thương lai láng dịu ngu tiến lần.”*

Trật tự của tình thương đều có thứ tự, từ tình thương đại đột cho đến tình thương cõi mở, thương

trong xây dựng và bổ túc cho bất cứ mọi năng khiếu nào đã thiếu sót. Từ sự xúc tiến trầm lặng cho đến sự hiểu biết cao siêu mới nếm được mùi vị tình thương của hiền mẫu.

*“Thương con đón nhận nhiệm mầu
Mong con kết tập thành tàu tình thương
Từ tâm cứu xét đôi đường
Vui buồn lẫn lộn phải tường giả chơn.”*

Người mẹ luôn luôn lo lắng cho con trên mọi mặt, sức mạnh tăng trưởng của người con lúc nào cũng muốn xuất sắc và vượt mức trong chiều hướng đang tiến. Người mẹ cũng vẫn am hiểu được rằng: sau sự động loạn rồi thì nó cũng phải hướng về tới tình thương thanh tịnh. Nhưng đóng vai một người từ mẫu không sao tránh khỏi sự lo âu âm thầm và cao quý ấy.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 14/11/1970)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

ĐỨC TIN & Ý CHÍ

Hôm nay tôi xin kể với các bạn một câu chuyện thật, liên quan đến đức tin và ý chí tu học của một người tu mà tôi quen biết, và nó đã xảy ra khá lâu, nay xin được kể lại để chia sẻ cùng tất cả :

Trong quá trình tu học thiền theo Pháp Lý Vô Vi (PLVV), tôi có quen biết chị V. là bạn thân của chị M, bạn của tôi. Những người bạn này cũng cư ngụ trong khu phố gần nhà tôi, ở Phường 5, quận PN, Tp. HCM.

Chị V. gặp pháp Thiền Vô Vi trước tôi vài năm, chị ấy tu được vài năm thì phát hiện mình bị bệnh ung thư vú. Chị đã tìm bác sĩ chữa trị, lần đầu căn bệnh được ổn định vài năm, vài năm sau căn bệnh lại tái phát, chị lại phải điều trị tiếp, đúng là nghiệp căn của chị khá nặng nên công sức tu hành bao năm của chị không thể giúp mình vượt qua nó hoàn toàn được, mặc dù chị đã cố gắng ngồi thiền, ăn chay trường đã trên mười năm rồi. Lần thứ ba, khi căn bệnh tái phát sinh, chị cũng nhờ sự trợ giúp của tây y chữa trị, nhưng sau đó họ cũng đành chịu thua căn bệnh nguy hiểm này. Sau một thời gian chữa trị, bác sĩ ở bệnh viện cũng đành phải thông báo cho chị V. biết là căn bệnh đã vào thời kỳ cuối, không thể điều trị được nữa, **chị còn kéo vài thêm vài ba tháng nữa thôi, chị nên về lo hậu sự**, có muốn làm gì hay ăn uống gì thì cứ làm, cứ thoải mái đi, vì sợ sẽ không còn cơ hội nữa. Trong thời gian cuối này, có vài lần bác sĩ yêu cầu chị V. ăn mặn lại để tây y chữa trị bệnh cho chị, với lý do là ăn chay khó trị lắm. Nhưng chị V. vì ăn chay đã lâu, đã thuần rồi, nên ngại ăn mặn lại, rất khó vì mùi tanh tươi của thịt cá, phần vì không muốn phá vỡ công trình tu học của mình trong thời gian qua, nên chị không muốn trở đũa. Hoang mang không biết nên quyết định sao cho phải lẽ, chị bèn tìm tới chú Sáu Lung, một huynh trưởng có trình độ tu học khá cao ở bên Bà Chiêu để xin ý kiến, chú Sáu Lung bèn khuyên

chị V. cứ tiếp tục tu thiền và giữ vững chay giới như bấy lâu nay, chứ đừng nên thay đổi việc chay lạt, hay bỏ công phu. Chú cũng phân giải : mỗi người đều có số mạng, việc gì đến sẽ phải đến thôi, mình đã biết tu hành để giải nghiệp, thì cứ giữ vững niềm tin, đừng vì nghịch cảnh mà thôi chuyển. Chú còn chỉ dạy cho chị V. cách thức tu hành theo hoàn cảnh của mình, Chú dạy chị V. mỗi tối vẫn giữ công phu thiền và nhớ nguyện xin Đức Tổ Sư Đổ Thuần Hậu, và Đức Thầy Tám Lương Sĩ Hằng hộ trì cho chị tu hành để chữa trị thân lẫn tâm bệnh của mình, còn Chú sẽ giúp đỡ chị khi nào cần, chị có gì thì cứ đến gặp chú, đừng ngại ngùng gì hết.

Thế là chị V. nghe lời khuyên của chú Sáu Lung, vẫn cương quyết tu thiền theo PLVV, vẫn ăn chay trường như trước nay, thỉnh thoảng chị chạy qua tìm chú Sáu để nhờ chú giúp ý kiến hoặc hỗ trợ điểm năng, nhứt là những lúc tâm bị chao đảo, bất an...

Nhờ có đức tin ở đạo pháp và niềm tin ở chú Sáu Lung, cùng với ý chí kiên cường, dũng mãnh mà chị V. đã vượt qua cơn thử thách do nghiệp lực của bản thân, và thay vì chỉ còn sống vài tháng như các bác sĩ Tây y đã phán quyết, chị đã kéo dài sự sống của mình thêm 5, 6 năm nữa để tiếp tục có thời gian và cơ hội tu, để tìm về cõi thanh nhẹ cho phần hồn.

Còn một sự kiện mà tôi cũng muốn chia sẻ cùng chư huynh đệ đồng môn, nó cũng thật là huyền bí diệu kỳ trong quá trình tu học và chứng ngộ của chị V. vào cuối cuộc đời của chị ấy.

Sau 5, 6 năm dài vượt qua khảo nạn bệnh tật, chị đã chứng minh được rằng người tu hành chân chánh có thể thay đổi số mạng mình, như lời Thầy Tám đã dạy : “Chuyện lớn thành nhỏ, nhỏ thành không!” Thay vì trả nghiệp khá nặng, chị đã phải bỏ xác từ 5, 6 năm về trước (như bác sĩ đã khẳng

định), thì chị vẫn sống an và tu hành; vẫn theo đạo mà giữ giới trường chay, chứ không ngã măn theo ý đời kêu gọi. Và một điều kỳ diệu mà tôi muốn trình bày với các bạn ở đây nữa là : Sau ba, bốn ngày cuối đời, lúc sắp từ bỏ thân xác giả tạm do bệnh gây ra, chị bị căn bệnh ung thư cũ hành hạ đau đớn quá, nên chị nhờ chị M. (bạn rất thân, trước ở gần nhà) liên lạc điện thoại với hải ngoại để chị được gặp Thầy Tám, chị khát khao điều đó lắm. Các bạn cũng biết, liên lạc được với Thầy lúc ấy quả thực là rất khó, thứ nhất là phải có đường dây, thứ hai là phải vượt qua hàng rào bảo vệ, tức là mấy phụ tá, mấy bạn đạo săn sóc thầy. Nhưng thật là mâu nhiệm làm sao, chiều tối hôm ấy chị M. đã liên lạc được với huynh Q., huynh S. và máy đã được kết nối với điện thoại riêng của Thầy, và chị V. đã được trò chuyện với Thầy trong giây phút sau cùng của cuộc đời mình.

Chị V. đã tâm sự với Thầy : Thầy ơi, thể xác con giờ bị bệnh hành đau đớn lắm, mấy ngày rồi, chắc con không chịu đựng nổi. Xin Thầy cứu dùm con. Thầy nói : Xác của con đã bị vi trùng ăn nát hết rồi, ngũ tạng tiêu tan hết rồi, Thầy không thể cứu cái xác được nữa, Thầy chỉ cứu phần hồn của con thôi. Chị V. kêu xin : Thầy hãy giúp con đi sớm, con không thể chịu đựng lâu thêm nữa. Đau quá Thầy ơi! Thầy nói : Ừ, thôi con ráng lo Niệm Phật đi, Thầy sẽ độ cho phần hồn của con, con hãy gắng trụ tâm niệm Phật nghe!

Thế rồi, khoảng khuya hôm ấy (hình như 2, 3 giờ sáng) chị V. đã rời bỏ xác ra đi, đúng như ý nguyện của chị ấy. Tôi cả quyết rằng Thầy đã dẫn

hồn của chị ấy về nơi thanh nhẹ để tiếp tục tu học. Thật là kỳ diệu phải không các bạn. Tôi nghĩ chị V. được Tổ, Thầy độ và tiếp dẫn hồn chị là nhờ vào Niềm Tin vững chắc và Ý Chí dũng mãnh của chị ấy, cho nên trong tu học hành đạo thì niềm tin và ý chí của hành giả là rất quan trọng, thiếu nó e rằng chúng ta không thể vượt qua khảo đảo, thử thách và khó mà đạt thành đạo quả cao sâu được.

Cũng có nhiều người vì thiếu hiểu biết, thiếu niềm tin và ý chí tu học mà nửa chừng bị gãy gánh, từ bỏ những đạo hạnh cao quý, phá hỏng giới luật tu hành của mình, và rồi sau cùng bị sa ngã vào đường mê muội, tối tăm, tiếp tục luân hồi sanh tử khổ đau, đánh mất con đường trở về quê xưa chốn cũ cao quý thanh nhẹ.

Mong rằng huynh đệ chúng ta sẽ noi theo gương lành, hạnh nhẫn nại kiên trì của chị V., dù là người nữ mà ý chí lại rất kiên cường dũng cảm, và biết vâng nghe lời Thầy, lời chú Sáu Lung, trọn lòng bền gan vững chí tu học và hành đạo trong suốt cuộc đời mình, dù cho phải chịu đựng bao nghiệp lực khảo đảo vô cùng gian nan, khổ cực.

Thiện lành thay ! Cao quý thay ! Chúc chư huynh đệ bốn phương tiếp thu và thấu rõ câu chuyện trên để luôn vững tâm, dũng tiến và hoàn thành tốt đẹp mỹ mãn con đường tu học cao quý thiện lành của mình.

Thân mến,
Mai Văn Chát.
(Ghi lại ngày 26/08/2015)

Thi Ca của Đức Thầy

Thiền viện Vĩ Kiên, ngày 15 tháng 10 năm 1987
VĨ KIÊN

Hồ ơi! Học khóa Nhẫn Hòa
Tâm ta như họ thật thà tự tu
Tình thương giao cảm giải mù
Tình Cha cao đẹp, hồ ơi!
Tình Cha cao đẹp dạy tu dạy hòa.

Hồ ơi! Nhân loại thiết tha
Biết yêu biết học biết Cha trong người
Cơ quan sắp sẵn vui tươi
Sửa mình tiến hóa, hồ ơi!
Sửa mình tiến hóa người người cảm an.

Hồ ơi! Mến cảm vui bàn
Từ đời qua đạo màn màn khác nhau
Bình tâm học hỏi trước sau
Muôn màu như một, hồ ơi!
Muôn màu như một trước sau dung hòa.

Hồ ơi! Tiến giải phân qua
Chơn hồn hùng khí vượt qua đạo đời
Bên Trên chẳng có lăm lời
Thế gian phải học, hồ ơi!
Thế gian phải học tiến hòa nơi nơi.

Hồ ơi! Di Lạc chơn lời
Giúp mình an lạc hợp thời tiến thăng
Tự mình vượt khỏi khó khăn
Thực hành chánh pháp, hồ ơi!
Thực hành chánh pháp tự rời tham sân.
Hồ ơi! Thế đạo nghĩa ân

Đồng hòa đồng tiến góp phần dựng xây
Tiên rồng thanh nhẹ cõi mây
Tâm ta sẵn có, hồ ơi!
Tâm ta sẵn có giải khuây tình đời.

Hồ ơi! Thanh tịnh hợp thời
Quán thông thanh nhẹ rõ Trời trong tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Quân bình tự đạt, hồ ơi!
Quân bình tự đạt đạt nơi an toàn.

Hồ ơi! Một kiếp một đàng
Thăng hoa cõi mở khai màn giáo tâm
Trở về chơn lý siêu âm
Thanh thanh diệu diệu, hồ ơi!
Thanh thanh diệu diệu đạt siêu đạt hòa.

Hồ ơi! Vũ trụ tình Cha
Ban ơn không dứt chan hòa tình thương
Thực hành liêm chính gieo gương
Trong không mà có, hồ ơi!
Trong không mà có truy ra chơn hồn.

Hồ ơi! Chơn lý sanh tồn
Đời đời bất diệt quy hồn thanh cao
Biết mình dễ dãi ra vào
Thân tâm hai pháp, hồ ơi!
Thân tâm hai pháp thấp cao thực hành.
Hồ ơi! Chẳng có cạnh tranh
Quên mình giúp họ đạt thanh đạt hòa

Học xong khóa học cùng Cha
Trở về tự chủ, hò ơi!
Trở về tự chủ thiết tha đạo đời.

Hồ ơi! Nhấn nhủ đôi lời
Tự tu tự tiến hợp thời thăng hoa
Cần khôn vũ trụ chung nhà
Thanh thanh tịnh tịnh, hò ơi!
Thanh thanh tịnh tịnh tình Cha trong người.

Hồ ơi! Tự nở nụ cười
Hòa cùng các giới người người yên vui
Bình tâm học hỏi rèn trui
Tâm vô quá ngại, hò ơi!
Tâm vô quá ngại hưởng mùi đạo tâm.

Hồ ơi! Huỳnh đệ mừng thầm

Thầy Cha tái ngộ khai tâm giác quang
Ngày nay lại được bậc bàn
Thương yêu tha thứ, hò ơi!
Thương yêu tha thứ muôn vàn kính yêu.

Hồ ơi! Cảm mến lý siêu
Trở về ôm ấp đạt nhiều thức tâm
Tình thương cởi mở mừng thầm
Nguyện hành chơn pháp, hò ơi!
Nguyện hành chơn pháp độ nhiều sanh linh.

Hồ ơi! Huỳnh đệ chơn tình
Tạm thời xa cách chơn linh vẫn hòa
Nguyện tu chất phác thật thà
Dâng Trời dâng Phật, hò ơi!
Dâng Trời dâng Phật luật Cha ban hành.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

Bên Đèn Đọc Sách

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo) của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Hai Mươi Một (tiếp theo)

TU CHÍNH ĐẠO ĐẠI TIÊN GIẢI BÀY DUYÊN CỐ

BỊ QUẢ BÁO ÂM HỒN HIẾU RÕ LÝ DO

...
Thái Sinh: Thừa vâng... Con đã lên đài sen, kính
mời ân sư khởi hành.

Tế Phật: Trò ngoan, đã tới nơi, vì chúng ta còn ở
trên đài sen cho nên thấy được một tòa Phật Đường,

bên trong mọi người đang nghiên cứu học hỏi đạo
pháp.

Thái Sinh: Thời mật thể đã tới, các tông phái quá
nhiều, quả là kiểm điểm không hết, song những ai

lo việc đạo, đều là tìm con đường giải thoát khổ đau cho chúng sinh bằng tâm từ bi vô lượng.

Tế Phật: Cửa đạo lớn vào thời mạt pháp đã mở rộng để cứu độ, dẫn dắt các đệ tử có duyên. Nếu như sinh nhằm thời này mà còn chưa tìm tới cửa đạo tức là kiếp này có cũng như không.

Thái Sinh: Thừa rất đúng, gian niệm Phật đường này giống như niệm Phật đường công cộng bên trong có khoảng hai ba chục người đang ngồi trụ thiền, lắng nghe minh sư thuyết pháp. Nơi tấm bảng treo trên tường thấy viết những dòng chữ :

Tín vì đạo nguyên công đức mẫu

Tín năng viễn li sinh tử khổ

Tín năng trưởng dưỡng chư thiện căn

Tín vì bỏ đề tác cơ sở.

Đức tin là mẹ công đức suối nguồn đạo lớn

Đức tin có thể xa rời nỗi khổ tử sinh

Đức tin có thể nuôi lớn muôn mầm thiện

Đức tin là nền tảng xây dựng tâm giác ngộ.

Ha ha, tu đạo đúng là cần phải có lòng tin tuyệt đối.

Tế Phật: Hiện tại chư vị Thần Thánh đã tới tiếp đón, chúng ta mau lẹ chào ra mắt.

Thái Sinh: Thừa vâng.

(Một vị đại tiên rảo bước tới trước tiếp đón Tế Phật và Thái Sinh).

Kính chào đức Đại Tiên.

Hạo Nhiên Đại Tiên: Miễn lễ Thái Sinh, bữa nay may mắn được kết duyên tại đây, tôi cảm thấy vô cùng vinh hạnh. Quý đường đang dốc tâm phổ hóa đạo pháp để cứu độ chúng sinh, thần và người luôn luôn tận dụng tâm huyết, quả đã khiến mọi người vô cùng cảm kích.

Thái Sinh: Đại Tiên quá khen ngợi, chỉ sợ rằng sức không đảm đương nổi, nên ước mong Đại Tiên rời bỏ cuộc sống tiêu dao lạc thú cõi thiên đường, giáng phàm ban đạo hành pháp bốn phương, hẳn là khiến chúng sinh cảm động vô biên.

Hạo Nhiên Đại Tiên: Không dám, không dám, hiện thời cõi trời không được rảnh rang, Tiên Phật khắp nơi rộn rịp giúp đỡ đạo, chẳng phải chỉ một mình tôi đâu mà ngay khắp cả Nam Thiêm Bộ Châu đều như vậy hết.

Thái Sinh: Đại Tiên tuổi còn trẻ mà đã chứng đắc quả vị quá lớn lao, vậy xin chỉ giáo cho kinh nghiệm tu trì mau thành đạt đó của Đại Tiên?

Hạo Nhiên Đại Tiên: Kể lại thì thấy thẹn vì có vẻ tự khoe, ngày nay tôi được thụ phong Hạo Nhiên Đại Tiên là bởi lúc sống, suốt đời vì đạo bỏn ba, chí cả chẳng hề nao núng nên cuối cùng đã vì đạo tuần tiết, còn ngoài ra không có công đức lớn lao nào đáng kể cả.

Thái Sinh: A, tinh thần đó khiến càng kính trọng, song Đại Tiên đã hành đạo như thế nào?

Hạo Nhiên Đại Tiên: Câu chuyện kể lại sẽ dài lắm, khoảng hai mươi năm trước đây, nhân đạo lớn phổ biến, bởi vậy tôi cũng có duyên đạt được sự chân truyền, nên biết rõ là đạo lớn quý báu, từ đó tôi đi khắp nơi bốn phương lấy việc khuyên mọi người làm thiện, giúp đỡ người cùng khổ làm vui. Có một hôm song thân lâm trọng bệnh, thuốc thang chạy chữa không thuyên giảm, tôi phát nguyện giảm thiểu tuổi thọ của mình để cha mẹ được sống lâu hơn. Từ đó những tội lỗi trong gia tộc tôi gánh chịu thay hết mọi người. Tuy thân thể không được yên song đạo tâm càng thêm kiên định nên không hề sợ khảo đảo, vẫn đi khắp chốn truyền pháp giảng đạo. Có ai mời tôi chẳng bao giờ chối từ, trường kì bỏn ba, tích chứa nhọc nhằn thành đau ốm, nên ít năm trước đây tuổi thọ của tôi tới giai đoạn phải về cõi vô, tính hạo nhiên liền xung phá chín tầng trời, khiến Lão Mẫu cảm động, phong cho tôi là Hạo Nhiên Đại Tiên, song tôi hiểu rõ chính tôi công quả cho đạo chưa đủ, để báo đáp ơn trời sâu dày, tôi nguyện giáng phàm hi sinh vì đạo.

(còn tiếp)

